

בבית המשפט העליון

בר"מ 3587/18

לפני: כבוד השופט ע' ברון

המבקשת: המועצה המקומית בנימינה גבעת עדה

נגד

המשיב: פיראס מסארווה

ובעניין: היועץ המשפטי לממשלה

הודעה ובקשה מתוקנת מטעם הצדדים לאישור
הסתלקות על הסף

בשם המבקשת: עו"ד אריאל פישר
בשם המשיב: עו"ד סאלח מרזוק
בשם היועמ"ש: עו"ד יואב שחם

פסק-דין

1. הצדדים לבקשת רשות הערעור הגישו בקשה לאישור הסדר שאליו הגיעו בהסכמה, שלפיו בקשת רשות הערעור תתקבל באופן חלקי והמבקש יסתלק מבקשת אישור התובענה כייצוגית המתנהלת בבית המשפט המחוזי (ת"צ 37986-12-17, להלן: בקשת האישור). עניינה של בקשת האישור הוא בהוצאות גבייה שאותן גובה המועצה המקומית בנימינה גבעת עדה (להלן: המועצה) מחייבים שלא שילמו דוחות חניה במועד, ועל פי הנטען מדובר בגבייה שלא כדין משום שהוצאות הגבייה הן בשיעור העולה על העלויות שבהן נושאת המועצה בפועל. יצוין כי בבית משפט זה תלוי ועומד ערעור מינהלי הנסב על סוגיה דומה, ובמוקדו התעריפים שמותר לרשות לגבות בגדר הוצאות גבייה ישירות (עע"מ 2748/15 מי אביבים 2010 בע"מ נ' ליבוביץ, להלן: עניין ליבוביץ).

בתגובה לבקשת האישור הגישה המועצה שתי הודעות חדילה, שבהן הצהירה כי תפחית את הוצאות הגבייה – כך שאלה יעמדו על סכום ביניים שבין הסכום שנהגה לגבות עד להגשת בקשת האישור, לבין הסכום שנטען בבקשת האישור כי הוא הסכום הראוי (להלן: סכום הביניים). בית המשפט המחוזי דחה את הודעות החדילה, משסבר כי לא

ניתן לאשר חדילה מקום שבו המועצה לא חדלה לחלוטין מן הגבייה שנטען כי אינה חוקית – אלא באופן חלקי בלבד (עד לסכום הביניים כאמור) (כבוד השופט מ' דניאל, החלטות מיום 26.3.2018 ו-8.4.2018). על החלטות אלה הוגשה בקשת רשות הערעור שלפניי.

2. במסגרת הדיון בבקשת רשות הערעור התבקשה עמדת היועץ המשפטי לממשלה (להלן: היועמ"ש); ובתמצית ייאמר כי לגישתו "יש לקבל הודעת חדילה חלקית, במובן זה שאותו חלק של בקשת האישור שבעניינו הוגשה החדילה יידחה, בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק (חוק תובענות ייצוגיות-ע"ב)", ואילו יתר חלקי בקשת האישור לא יידחו מכוחה של החדילה" (בסעיף 47 לתגובת היועמ"ש). באשר לשאלה כיצד יש להמשיך בדיון ביחס לחלק הנותר מבקשת האישור, היועמ"ש סבור כי בנסיבות המקרה יש להעדיף מתווה של הסתלקות שאינו יוצר מעשה בית דין – וכך חברי הקבוצה לא ייחסמו מהגשת הליכים נוספים אם יחפצו בכך בעתיד, למשל בעקבות ההכרעה שתתקבל בעתיד בעניין ליבוביץ.

בשים לב לעמדת היועמ"ש, מבקשים עתה הצדדים בהסכמה כי אורה על קבלת בקשת רשות הערעור באופן שתאושר חדילתה החלקית של המועצה מבקשת האישור; וכן מבוקש כי תאושר הסתלקותו של המבקש מבקשת האישור, בכל הנוגע לפער שבין שיעור הוצאות הגבייה הראוי כנטען בבקשה ובין סכום הביניים כהגדרתו לעיל (להלן: בקשת ההסתלקות). במסגרת הבקשה מתחייבת המועצה "לתקן את התעריפים ככל שיחול שינוי במצב המשפטי בעקבות הדיון בעמ"מ 2748/15 מי אביבים נ' ליבוביץ (עניין ליבוביץ כהגדרתו לעיל-ע"ב)"; וכן הוסכם על תשלום גמול למשיב בסך 2,000 ש"ח ושכר טרחה לבאי כוחו בסך 15,000 ש"ח כולל מע"מ. היועמ"ש סבור כי יש להיעתר לבקשת ההסתלקות, הגם שלגישתו יש מקום לשקול מתן הכרעה עקרונית בסוגיות המשפטיות שהתעוררו בהליך זה בנושא החדילה החלקית.

3. לאחר שעיינתי בבקשת ההסתלקות ובתגובת היועמ"ש לבקשה זו, הגעתי לכלל מסקנה כי יש להיעתר לה. כך בעיקר, בשים לב לטענת המשיב שלפיה לאחר החדילה החלקית אין עוד תועלת בניהול בקשת האישור, מכיוון שלדבריו "הרכיב המרכזי אשר משפיע על הוצאות הגבייה בענייננו, הוא עלויות הפקידים (כוח אדם) שההכרעה אם הוא מהווה הוצאה 'ישירה' או 'עקיפה' תקבע בעניין ליבוביץ" – וכאמור המועצה מתחייבת לתקן את התעריפים ככל שהדבר יידרש לאחר שיוכרע עניין זה. יצוין כי בנסיבות אלה נראה שהשאלות העקרוניות שעליהן הצביע היועמ"ש הפכו במקרה דנן לתיאורטיות, ועל כן יש להותיר אותן לעת מצוא.

התוצאה היא אפוא שבקשת רשות הערעור מתקבלת, באופן שאני מאשרת את חדילתה החלקית של המועצה מבקשת האישור. נוסף על כך אני מאשרת את הסתלקות המשיב מבקשת האישור, בגין ההפרש בין הסכום הנטען בבקשת האישור לבין סכום הביניים; וכן אני מאשרת את סכומי הגמול ושכר הטרחה שהומלצו על ידי הצדדים, שהם ראויים בשים לב לתועלת שצמחה לקבוצה כתוצאה מהחדילה החלקית. למען הסר ספק, הדיון הקבוע ליום 23.9.2019 מבוטל.

ניתן היום, ו' באב התשע"ט (7.8.2019).

ש ו פ ט ת